

Pulled chicken

Remco Evenepoel met een pizza in de ploegbus, vorig seizoen. © GEERT LAMBAERTS

Ondanks de belofte van gegarandeerde connectie richting Brussel was de boodschap met nog maar drie in plaats van negen minuten overstapmarge duidelijk: perron tien opstomen.

Halfweg de trappen staarden twee bekende ogen de treinreiziger aan. Ze zaten verpakt in een keurig geknipt lichtbruin kopje en fonkelden nog meer dan anders, misschien omdat ze reclame maakten voor een ongetwijfeld astronomisch bedrag. Daar was hij dan, Remcoooh, sandwichman van dienst namens Pizza Hut.

Van Tia Hellebaut destijds na haar olympisch goud was het nog enigszins te begrijpen dat ze overstagging voor een product dat ze zelf één keer per jaar mocht eten. Goud in de atletiek moet je op alle mogelijke manieren verzilveren.

Remco Evenepoel, wielrennen en Pizza Hut is geen goede match. Dat hij graag pizza's eet, dat kan. Dat hij ze ook geregeld zou eten, lijkt erg onwaarschijnlijk. Toen zijn pa het had over "stappen zetten op vlak van voeding", was dat niet voor het team bedoeld?

Naast ongetwijfeld veel te snelle koolhydraten zijn die dingen vergeven van de vetten. (Dat zinnetje zal worden gelezen door de communicatieafdeling van Pizza Hut. In een volgende bijdrage zal ik u laten weten of men mij heeft gemaild met een gratis bon voor een vetarme pizza of desgevallend heeft aangeklaagd.)

Pizza Hut en Evenepoel is sowieso een raar huwelijk. Een echte manager met verstand van imagebuilding en alles wat daarbij komt kijken, geen vader dus met eurotekens in de ogen, had voor een ander voedingsmerk gekozen. Bij voorkeur iets uit het light-gamma, passend bij het beeld van de renner die 365 dagen per jaar leeft voor zijn sport en speelt met zijn gewicht afhankelijk of de nadruk ligt op tijdrijden dan wel klimmen.

En dan die pizza waarmee hij op de billboards staat: barbecue pulled chicken. Eerlijk is eerlijk, er moest een search aan te pas komen: pulled chicken is kip, extreem zacht en zo lang gegaard tot het vlees gewoon van het been valt. Over drie weken weten we wie de gegaarde kip is aan het einde van de Vuelta: Evenepoel zelf, dan wel iemand uit zijn niet onaanzienlijke schare concurrenten.

Bijna tegen het einde van een altijd weer lang winterseizoen is de Ronde van Spanje nooit meer dan een toetje, dagvulling voor wie weinig om handen heeft. Deze Vuelta is zowaar de sterkst bezette grote

ronde van het jaar met een plejade aan groteronde-rijders en ex-winnaars die er allemaal nog eens tegenaan willen.

Vorig jaar won Evenepoel uiteindelijk vrij makkelijk. Primo Roglic stond op anderhalve minuut en had net wat tijd teruggepakt in de zestiende etappe toen hij moest opgeven door een val. Dit jaar zou Evenepoel ook makkelijk de Giro winnen, maar hij moest op zijn beurt afstappen na een coronabesmetting.

We weten dat Evenepoel het in zich heeft om de kleinere van de grote rondes te winnen, maar we weten niet of hij die grootste grote ronde aankan. De Ronde van Spanje 2023 zal ons en Evenepoel een stuk wijzer maken over zijn Tour-kansen. Over drie weken weten we of het fenomeen uit Schepdaal geslaagd is voor zijn bachelor *grand tour* en hij aan zijn master kan beginnen.

Volgens de wereldkampioen tijdrijden is hij in vorm. Een tijdrit van een uur komt overeen met de wattages voor een zware beklimming van een uur.

Zegt hij. Geen reden om daaraan te twifelen, maar een tijdrit van een uur volgt op twee dagen losrijden en rusten. Een grote ronde duurt 23 dagen, verdeeld over 21 etappes met 2 rustdagen.

De Vuelta heeft daarbij de gewoonte een loodzwaar parcours voor te schotelen, waarna de renners besluiten wat ze met dat parcours doen. In Spanje nemen ze af en toe een snipperdag en dat mag ook een halve of driekwart

dag zijn. Dat zou met deze Vuelta weleens anders kunnen uitdraaien.

Vorig jaar had Evenepoel alleen last van Roglic, die niet top was. Die lijkt nu beter dan ooit. Bovendien heeft het team van Roglic ook ene Jonas Vingegaard afgevaardigd en met hem zijn luitenant in de bergen, Sepp Kuss. Daarbij Gesink, Kelderman, Van Baarle, Tratnik en Valter. Dat is geen team om gewoon mee te rijden.

Team Jumbo-Visma wil doen wat geen team ooit is gelukt: de drie grote rondes in hetzelfde jaar winnen. Als Evenepoel - die zegt etappes te willen winnen, te leren en op het podium mikt - dat blok kan kloppen, of minstens zwaar de duvel aandoen, zijn hij en zijn team klaar voor de Tour van 2024.

Als Evenepoel en Soudal-QuickStep evenwel in al dat geweld van Jumbo-Visma, Ineos Grenadiers, Movistar en UAE eindigen als een kasserol gegaarde kip, reken dan maar dat de nog steeds smeulende discussie over zijn toekomst een uitslaande brand wordt.

Over drie weken weten we of Evenepoel geslaagd is voor zijn bachelor grand tour en hij aan zijn master kan beginnen